

THE LAND OF ISRAEL IN TANAKH #1

Israel in Bereshit

Rabbi Hayyim Angel

National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals (jewishideas.org)

Bible Faculty, Yeshiva University

Tanakh Education Scholar, Ben Porat Yosef Yeshiva Day School

1. בראשית יב:

וַיֵּרָא ה' אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֲךָ אֶתְּנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִינּוּ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו :

Genesis 12:7

The LORD appeared to Abram and said, “I will assign this land to your heirs.” And he built an altar there to the LORD who had appeared to him.

2. בראשית יג:

(יד) וַה' אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד־לוֹט מֵעֲמוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִרְהַמְקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צֹפֵנָה וְנֹגֵבָה וְקִדְמָה וְיָמָה : (טו) כִּי אֶת־כְּלֵהָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְנַנֶּה וּלְזָרְעֲךָ עַד־עוֹלָם : (טז) וְשָׂמַתִּי אֶת־זָרְעֲךָ בְּעֶפְרַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יִוָּכַל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת־עֶפְרַת הָאָרֶץ גַּם־זָרְעֲךָ יִמְנָה : (יז) קוּם הִתְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרֹחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְנַנֶּה :

Genesis 13:14-17

¹⁴And the LORD said to Abram, after Lot had parted from him, “Raise your eyes and look out from where you are, to the north and south, to the east and west, ¹⁵for I give all the land that you see to you and your offspring forever. ¹⁶I will make your offspring as the dust of the earth, so that if one can count the dust of the earth, then your offspring too can be counted. ¹⁷Up, walk about the land, through its length and its breadth, for I give it to you.”

3. בראשית טו:

בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת ה' אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעֲךָ נִתְּתִי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר מִצְרַיִם עַד־הַנְּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת :

Genesis 15:18

On that day the LORD made a covenant with Abram, saying, “To your offspring I assign this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates.

4. בראשית יז:

(ז) וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֲךָ אַחֲרַיְךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לְא־לִקְיָם וּלְזָרְעֲךָ אַחֲרַיְךָ : (ח) וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזָרְעֲךָ אַחֲרַיְךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיֶּדֶת אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֵת עוֹלָם וְהִיְיִתִּי לָהֶם לְא־לִקְיָם :

Genesis 17:7-8

⁷I will maintain My covenant between Me and you, and your offspring to come, as an everlasting covenant throughout the ages, to be God to you and to your offspring to come. ⁸I assign the land you sojourn in to you and your offspring to come, all the land of Canaan, as an everlasting holding. I will be their God.”

5. בראשית כב: טו-יז

(טו) וַיִּקְרָא מֵלֶאֱדָה ה' אֶל־אַבְרָהָם שְׁנִיַּת מַרְיָה־שָׁמַיִם : (טז) וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶדֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ : (יז) כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זַרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲסוּל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׂ זָרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֲיָבִיו :

Genesis 22:15-17

¹⁵The angel of the LORD called to Abraham a second time from heaven, ¹⁶and said, “By Myself I swear, the LORD declares: Because you have done this and have not withheld your son, your favored one, ¹⁷I will bestow My blessing upon you and make your descendants as numerous as the stars of heaven and the sands on the seashore; and your descendants shall seize the gates of their foes.

6. בראשית כג: ג-ד, ט

(ג) וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֶתוֹ וַיֵּדְבֵר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר : (ד) גְּרוֹתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחְזֹת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנַי :... (ט) וַיִּתְּרֵלִי אֶת־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לִּי אֲשֶׁר בְּקִצְהָ שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לְאַחְזֹת־קֶבֶר :

Genesis 23:3-4, 9

³Then Abraham rose from beside his dead, and spoke to the Hittites, saying, ⁴“I am a resident alien among you; sell me a burial site among you, that I may remove my dead for burial.”...⁹Let him sell me the cave of Machpelah that he owns, which is at the edge of his land. Let him sell it to me, at the full price, for a burial site in your midst.”

7. בראשית לג: יח-כ

(יח) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֶם אֲשֶׁר בְּאַרְצָה כְּנַעַן בְּבֵאוֹ מִפְּדֹן אֶרֶם וַיַּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר : (יט) וַיִּקַּן אֶת־חֶלְקֵת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי שָׁכֶם בְּמַאֲהָ קִשְׁיָטָה : (כ) וַיִּצְבֹּשׁ מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֶל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

Genesis 33:18-20

¹⁸Jacob arrived safe in the city of Shechem which is in the land of Canaan—having come thus from Paddan-aram—and he encamped before the city. ¹⁹The parcel of land where he pitched his tent he purchased from the children of Hamor, Shechem’s father, for a hundred *kesitahs*. ²⁰He set up an altar there, and called it El-elohe-yisrael.

8. דברי הימים א' כא: כד-כה

(כד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְאֶרְנָן לֹא כִּי־קִנִּיתָ אֶת־הַמָּקוֹם בְּכֶסֶף מְלֵא כִּי לֹא־אֲשָׂא אֲשֶׁר־לְךָ לְהַ' וְהַעֲלוֹת עוֹלָה חֲנָם : (כה) וַיִּתֵּן דָּוִד לְאֶרְנָן בְּמִקְוֹם שְׁקֵלֵי זָהָב מִשְׁקָל שֵׁשׁ מֵאוֹת :

I Chronicles 21:24-25

²⁴But King David replied to Ornan, “No, I will buy them at the full price. I cannot make a present to the LORD of what belongs to you, or sacrifice a burnt offering that has cost me nothing.” ²⁵So David paid Ornan for the site 600 shekels’ worth of gold.

9. בראשית מז: כח-לא

(כט) וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שְׂמֵנָה יָדָךְ תַּחַת יָרְכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמֶּת אֶלְנָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: (ל) וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וְנִשְׂאֵתִי מִמִּצְרַיִם וְקִבְרֹתַי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵעָשֶׂה כְּדִבְרֶךָ: (לא) וַיֹּאמֶר הַשְּׂבֻעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמֶּטֶה:

Genesis 47:28-31

²⁸Jacob lived seventeen years in the land of Egypt, so that the span of Jacob's life came to one hundred and forty-seven years. ²⁹And when the time approached for Israel to die, he summoned his son Joseph and said to him, "Do me this favor, place your hand under my thigh as a pledge of your steadfast loyalty: please do not bury me in Egypt. ³⁰When I lie down with my fathers, take me up from Egypt and bury me in their burial-place." He replied, "I will do as you have spoken." ³¹And he said, "Swear to me." And he swore to him. Then Israel bowed at the head of the bed.

10. בראשית נ: ד-ו

(ד) וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְּכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל־בְּיָתִית פְּרֹעָה לֵאמֹר אִם־נָא מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פְּרֹעָה לֵאמֹר: (ה) אָבִי הַשְּׂבִיעֵנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כְּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאֶשׁוּבָה: (ו) וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה עֲלֶה וְקִבֵּר אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הַשְּׂבִיעֵךָ:

Genesis 50:4-6

⁴and when the wailing period was over, Joseph spoke to Pharaoh's court, saying, "Do me this favor, and lay this appeal before Pharaoh: ⁵"My father made me swear, saying, "I am about to die. Be sure to bury me in the grave which I made ready for myself in the land of Canaan." Now, therefore, let me go up and bury my father; then I shall return.'" ⁶And Pharaoh said, "Go up and bury your father, as he made you promise on oath."

11. בראשית מא: מה-נב

(מה) וַיִּקְרָא פְּרֹעָה שְׂמֵי־יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנַח וַיִּתְּרֵלוּ אֶת־אֲסֵנַת בַּת־פּוֹטִי פְּרַע כַּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ... (נ) וַיְלִיֹּסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרָם תְּבוּאָה שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה־לוֹ אֲסֵנַת בַּת־פּוֹטִי פְּרַע כַּהֵן אֵן: (נא) וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר כִּי־נִשְׁנֵי אֶל־לֵקִים אֶת־כָּל־עַמְלֵי וְאֶת כָּל־בְּיַת אָבִי: (נב) וְאֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִינִי אֶל־לֵקִים בְּאֶרֶץ עֲנִי:

Genesis 41:45-52

⁴⁵Pharaoh then gave Joseph the name Zaphenath-paneah; and he gave him for a wife Asenath daughter of Poti-phaera, priest of On. Thus Joseph emerged in charge of the land of Egypt... ⁵⁰Before the years of famine came, Joseph became the father of two sons, whom Asenath daughter of Poti-phaera, priest of On, bore to him. ⁵¹Joseph named the first-born Manasseh, meaning, "God has made me forget completely my hardship and my parental home." ⁵²And the second he named Ephraim, meaning, "God has made me fertile in the land of my affliction."

12. בראשית נ: כד-כה

(כד) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו מֵת וְאֶל־לֵקִים מֵת וְאֶל־לֵקִים פְּקֹד וּפְקֹד אֶתְכֶם וְהֵעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: (כה) וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פְּקֹד וּפְקֹד אֶתְכֶם וְהֵעֵלְתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה:

Genesis 50:24-25

²⁴At length, Joseph said to his brothers, "I am about to die. God will surely take notice of you and bring you up from this land to the land that He promised on oath to Abraham, to Isaac, and to Jacob." ²⁵So Joseph made the sons of Israel swear, saying, "When God has taken notice of you, you shall carry up my bones from here."